

Proposició de Reus

Vull creure'm que per a que servis d'esquer o llepolia, i per a convidar, doncs, a ingressar a la Mutual, l'Assemblea del 23 va acordar *condonar la quota de derrama corresponent al primer grup d'Invalidesa per mentre ho permetés el Fons Mixte*. Des d'allavors i per ratificació d'aquell acord per les successives Assemblees se són afranquides al total d'inscrits en aquell I grup, segons dades de Secretaria, prop de 86,000 pessetes (85,835), (segons càlcul nostre, unes 25,000 pessetes l'any).

Fixem-nos, però, en ço que constitueix el *fons mixte*: les quotes fixes de tots els grups i d'ambdues seccions de Vida i d'Invalidesa, els plus de prorrata també de tots els grups i d'ambdues seccions, demés dels donatius, llegats, subvencions, etc., que certament no se pas (i m'agradaria) a quant ascendeixen en total, d'ençà de la fundació de la Mutual.

Recalquem, però, que el fons mixte i com ja ho indica el seu nom és de tots els grups i de totes les seccions i que si bé per al seu nodriment, el grup que més hi contribueix és el primer d'Invalidesa, per quant és el que compta amb més inscrits i, per tant, recapta més quotes fixes; amb la condonació de les seves prorrates i essent, com és, l'únic en el que allò s'és fet, és en certa manera també l'únic que se'n gaudeix almenys amb preferència, puix que prou sap tothom que d'aquell mateix fons mixte en surten totes les despeses d'administració de l'Associació, tant les del primer grup d'Invalidesa, com del IV, com del primer i altres de la secció de Vida.

Tot i reconeixent que l'article 18 del Reglament de la Mutual, en el seu paràgraf sisè, faculta al Consell, amb *el placet* de la General, a fer el desí que cregui més convenient del sobrant del Fons mixte, i recordant les moltes i autoritzades raons que en aquella primerament referida Assemblea van adduir-se en pro de la condonació, una mena de recança barrejada amb dubte, m'obliga a insistir sobre el particular; recolzada en part en

ço que deia un dia el Dr. Poudevila: "La màxima economia de cada mutualista està en raó directa de l'acumulació de capital en el fons mixte". "Es obligació sagrada i ineludible de tot metge mutualista procurar incessablement el màxim augment del capital del Fons mixte". Altrament, una pregunta: Quan n'hi haurà de sobrant en el Fons mixte?

No vull pas discutir si val més el que hi hagi moltes pessetes al Fons mixte o bé si val més el que siguem molts els inscrits, per més i que crec i em decanto per això darrer.

Però, fixem-nos en si la condonació de les derrames del primer grup d'Invalidesa, és o no el millor dels mitjans per a aconseguir-ho.

Són (segons el núm. 73 del BUTLLETÍ) 1,652 els inscrits al I grup d'Invalidesa i solament 1,186 els del segon (no comparem amb els de la secció de Vida, perquè fa pena). Sé prou bé que n'hi han que són al primer d'Invalidesa i no poden ésser del segon per defecte físic, però mai no podem creure que els que en aquest cas se troben, arribin a ésser quasi mig miler, sinó que n'hi ha força que són del primer i només que del primer, perquè també només del primer els són afranquides les prorrates.

Potser la meva malfiança (filla només de l'estimació a la Mutual) em fa creure que són més dels que en realitat són, però és que així i tot, per una elementalíssima raó d'ètica i de justícia, caldria que cuidéssim que no n'hi pogués haver cap.

L'especulació a espatlles de la Mutual, àdhuc i que fos només que un el qui la fés, hauríem de tenir-ho per una vergonya i un pecat. Pecat per ell, però vergonya per a tots.

Es fortament significatiu el que hi hagi metge que, podent amb una migradíssima quantitat assegurar-se 25 pessetes diàries el dia de malalt, es dongui per satisfet amb 150 al mes. Per què li abastaran demà de malalt?

Per tot això i per moltes altres coses, però principalment perquè ningú no pugui injustament